

handlet om de Spørgsmaal navnlig i Finantsubvalget. Naar det har været ønsket at foretage Udvidelser, enten at anlægge Holdepladser eller udvide Holdepladser til Stationer eller Sligt, har der gjerne lydt den Fordring fra Jernbanebestyrelsen: Ja, men Behoerne maa selv staae Jord. Af hvilken Grund skulde man paalægge Behoerne der en saadan Ydelse fremfor Behoerne i Nærheden af Hovedstationer og deslige? Jo, thi ellers vilde Grunden, naar man skulde kjøbe den ved frivillig Overenskomst, blive holdt for dyr, og man kunde ikke her bruge nogen Expropriation. For at imødekomme Jernbanebestyrelsen med Hensyn til denne berettigede Indvending har man fra Thingets Tillidsmænds Side i disse Udvalg nævnt, at naar Joll vilde benytte sig af Leiligheden til at stille ubillige Fordringer, vilde det være berettiget, at Ministeren i saadanne Tilfælde fik Expropriationsret. Jeg tror derfor ikke, at der kan være Tvivl her i Thinget om, at det kan være rigtigt i mange Tilfælde, at der gives et Supplement til de almindelige Bestemmelser i Frdn. af 5te Marts 1845, men jeg tror med ærede Medlemmer, at en saadan almindelig Bemyndigelse, som her foreslaas given, kan overordentlig let misbruges. Jeg gaar her ud fra en Tingenes Tilstand, som den burde være. Jeg tænker mig en fast ordnet konstitutionel Tilstand, hvor der ikke er Tale om, at Ministeren giver Koncessioner til Baneanlæg, som han ikke har Lov for, altsaa ikke har Rigsdagens Samtykke til, og at han ikke udgiver Penge til Anlæg og Udvidelser, som han ikke har Bevilling til, altsaa det sit Modsatte af den Tilstand, hvort vi befinde os, og gaar jeg ud derfra, vil jeg sige, at jeg ikke en Gang da kunde ønske Regjeringen, altsaa den mest loyale Regjering, givet en saa almindelig Bemyndigelse som den, der er Tale om i nærværende Lovforslag. Det er nemlig ikke det Samme som at give Bemyndigelse til at lade en Jernbane løbe igennem en Mark ved det første Anlæg af en Holdeplads, af en Station ved en By eller deslige, thi naar der er gaaet en Snes Aar, kan der være bygget op dertil, være anlagt en Have op dertil, opstaaet en Forretning i Nærheden med Opslagsplader, som have en saadan Betydning for hele Bedriften, at Værdien maatte kan være overordentlig vanskelig at beregne. Det faar derfor ganske anderledes Betydning, naar man kommer og kaster ind en Expropriationsret for Ministeren og Jernbanebestyrelsen, saaledes at de kunne gribe ind der, og saaledes at den Paagjældende staar voldgivet Expropriationskommissionens Be-

stemmelse om, hvad han skal have i Erstatning for Krænkelse af Forhold, som Kommissionen maatte slet ikke kan overse saaledes, at den kan fastsætte Erstatningen paa rette Maade. Dette er for mig en afgjørende Indvending imod at give denne almindelige Bemyndigelse, til samme Tid som jeg er kjender, at Ministeren bør i de enkelte givne Tilfælde have Bemyndigelse til at imødegaa ubillige Fordringer fra Grundeierens Side. Nu ser jeg meget vel, at her er i Lovforslagets Udtryk loyalt fremsat, at det kun skal være til saadanne Diemed, hvortil der er givet Bevilling paa Finantslov eller paa Tillægsbevillingslov, at der altsaa er fastholdt lovlige Tilstande, og at Udtrykkene virkelig konstitutionelt betyde det, de sige. Man kunde altsaa forudsætte, at Rigsdagen gennem Forhandling af Finantsloven eller Tillægsbevillingsloven har haft selve dette Foretagende under Overveielse, og at det da har været meget nøiagtig overveiet, at der har foreligget Situationsfort og nærmere Oplysninger om Forholdene, og jeg indrømmer, at det er under almindelige ordnede Forhold en meget væsentlig Betryggelse. Men jeg tror alligevel ikke, at det er fuldt ud tilstrækkelig betryggende. Der kommer ofte, det vide vi Alle, paa de forskellige Stadier af en Tillægsbevillingslov og en Finantslovs, navnlig en Tillægsbevillingslovs Behandling, Forslag, der opfyldte Ønsker saa fra det Medlem og saa fra det Medlem, lokale Ønsker, som maatte kunne være berettigede, men hvorved der ikke gives Thinget, ja ikke en Gang det paagjældende Udvalg Leilighed til den fornødne Overveielse af alle de med Spørgsmaalet sammenhængende Forhold, som give Garanti nok for, at de tilstrækkelig have overveiet, at med en saadan Pengebevilling af forholdsvis ringe Bestaaenhed ogsaa følger Expropriationskomiteens Herredømme over de omliggende Lodseieres Terræn. Noget mere Betryggelse kunde det være for mig, hvis man havde en almindelig Lov, og der i den stod, at Loven skulde udføres i Henhold til Bevillinger paa Finantsloven, og det Bevillinger, ved hvilke der udtrykkelig blev givet Tilladelse til at benytte denne Lov i det omhandlede Diemed. Dette vilde forudsætte en større Pligt for Alle og Enhver, der har med det at gøre, til nøie at overveie de enkelte Tilfælde. Altsaa, det er meget muligt, at Lovforslagets Underfølgelse kan give Anledning ogsaa til nærmere Underfølgelse af den gamle, for Resten i mange Stykker fornuftige, Snevoldslov af 5te Marts 1845. Jeg antager forøvrigt efter Alt, hvad der tidligere er fore-